

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VIII. BROJ 11.
Sibenik, 14. ožujka 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

Zadovoljan sobom!

U Kini je, pred neko doba, objavljena knjiga aforizama, mudrih izreka, koju je napisao kineski filozof Čuang-Cia. Među mudrim izrekama toga filozofa čitamo ovu:

»Ko se raduje životu, još nije savršen čovjek. Treba se radovati sebi i biti, u prvom redu, zadovoljan sobom.«

Moguće će se nekima činiti da je to u opreci s kršćanskom naukom o poniznosti, o pravoj dobroti o mogućnosti neprestanoga napredovanja na putu savršenstva. Ali ko pravilno shvati kineskoga filozofa, naći će da je njegova riječ upravo u skladu s kršćanstvom.

Lijepa je naša zemlja. Lijepa je u svojoj mnogovrsnoj raznolikosti koja se konačno ujedinjuje u savršenu harmoniju. — I plavo more, i razapeto nebo, i tvrdi kamen, i lakokrila ptica — sve to čuvstvenog i misaonog čovjeka zaljubljuje. I jer se čovjek svoj toj ljepoti raduje, raduje se i životu koji je okružen tom ljepotom i koji živi od nje.

Pa ipak ih ima koji se dive zemlji i životu na njoj, ali se ne mogu diviti sebi; ima ih koji se raduju kad proljeće razastre svoje meće baršunaste sagove po tratinama livadama ili kad sunce, kao kakav unak iz priča, podigne iza šiljastog vrha svoje užareno koplje, ali se ne mogu rodovati niti mogu biti zadovoljni sami sobom.

Može li se u duši radovati karlaš koji je u dugim besnenim i pisanim noćima prokartao očevinu i ljedovinu?

Može li biti sobom zadovoljan nepoštenjak koji je svojim prevarama, kamatnjaštvom i nemilosrdjem ucivilio stotine beskućnika, seljaka, radnika i nezaštićenih siročića?

I zar takvima što koristi ako se raduju zemaljskim ljepotama, moći i životu? Neka se, ne znam koliko, raduju, ali o njihovom se savršenstvu ne može govoriti.

Treba se radovati sebi i biti, u prvom redu, zadovoljan sobom!

Sreća je u nama. I bogatstvo, moć, i dobrota! Jer jedino što je u nama, u našoj nutрини, u našoj duši, to je naše. To nam, bez naše privole, ne može niko, ni najlukaviji tat, odnijeti. A sve drugo

Ko je veći mirotvorac i mironosac od — Krista?

Mir — nova parola!

Jedni opet misle da je i mir njihov monopol. Deklamiraju, lomataju rukama; u privatnom razgovoru, na sastancima i zborovima.

Jedamput ih je čuti kako nema drugoga lijeka nego u gomilama poklati sve koji ne misle kao što oni misle, a drugi put drže moralne propovijedi, i skoro da im se oko ne osuzi kada govore o ubijanju čovjeka po čovjeku.

Rat, rat... oružje! To su milijuni milijuna u prah, vodu i dim bačeni. Kako ćemo mi imati kruha, kad našu pšenicu pozoblju nezasična kanonska ždrijela!

Ko ne bi od nas želio da nema ni ratne puške ni topa? Ko? Neka se javi!

Ko je taj koji uživa u prolijevanju bratske krvi? A uz to za osiromašenje naših zemalja po nezasičnoj nemani — koju zovemo — rat? — Ne može ga biti, jer, kad bi ga bilo, izbacili bismo ga iz svoga društva.

Cinjenica je neoboriva da se poštena čovjekova narav protivi ratu. No, međutim on je uvijek tu, i ratni se materijal ne smanjuje, nego, dapače, povećava, i u jednoj i u drugoj i u trećoj zemlji — sve redom do posljednje.

Rat nije boj mačaka i miševa, ili ljudi s nerazumnim životinjama — nego krvavo obračunavanje naroda s narodom, čovjeka s čovjekom.

Proti ratu se buni poštena narav čovjekova; mi smo proti ratu, a opet jedini smo mi koji ga podržavamo, jer je sve do nas; ne do mene i do tebe, nego do ljudske zajednice uopće.

Pitanje rata bolna je stvar koja nas ponizuje i sramoti, i svjedok — kako poštena narav nije ona koja ima vodeću ulogu.

Mir! — to je monopol poštene naravi čovjekove, a ne ni ove ni one skupine, ovoga ili onoga programa.

je nestalno, promjenljivo i, zato, malovrijedno.

No kao što je u nama i sreća, i bogatstvo, i moć, i dobrota, tako se u nama može lako nastaniti nesreća, siromaštvo, slabost, i zloća.

Ko posjeduje prvo, taj može biti zadovoljan sobom, a ko drugo, ne može, pa makar to želio.

Prema tome može biti sobom zadovoljan seljak koji prebiva pod kakvom pločaricom i živi o zelju i crnom kruhu i radnik nadničar koji mora, da proživi, čitav dan prenašati na ledima teške vreće.

Kao i obratno: Može biti nezadovoljan čovjek kojega se pameti dive svi kontinenti zemlje ili koji ima toliko zlata da bi s njim mogao otkupiti sve dragocjenosti ovoga svijeta.

Istina, nikad čovjek, dok je čovjek, ne može samim sobom biti

Bolje, o miru uopće ne možemo govoriti kao o nekom monopolu, kao što u tom smislu ne možemo govoriti o pravdi, poštenju, plemenitosti, ljubavi, samilosti, prijaznosti, čestitosti! Možemo samo isticati da pojedino više ili manje dolazi do izražaja kod jednih ili kod drugih.

A, kad je govor o miru, koji je to koji bi se usudio reći da misao mira igdje dolazi do takvog izražaja kao što to dolazi u kršćanstvu?

Ko je taj koji bi mogao prstom uprijeti u većega mirotvorca i mironosca nego što je Onaj komu su nad kolijevkom zapjevale čete nebesnika: Mir na zemlji ljudima dobre volje?

Nema ga. Nije ga bilo, niti će ga biti.

Poštena narav vapi za mirom, a čitava Njegova nauka ide za tim da poštena narav dođe do izražaja u svemu što je uzvišeno i dobro, pa i u misli mira, koja je uzvišena i dobra.

Ako se oduševljavamo za misao mira, što moramo, ako u nama nisu uvenule sve niti plemenite čovječnosti, onda se treba oduševljavati za nauku Onoga komu je mir uvijek na ustima i koji je govorio: Mir svoj dajem vam, mir svoj ostavljam vam.

Kristova nauka, punina duhovnoga blaga i znanja, krije u sebi misli i načela koja oduševljavaju i svježe. Evandjelje je neiscrpivi vrutak na komu se može napajati svačiji duh, samo to treba htjeti. — Krist ne će onih koji pabirče i izbiru, a još manje onih koji krađu iz Njegove nauke pa svijetu iznose kao nešto svoga i dosad neisticana.

Čovjek je razuman stvor, ali, ako bismo čestoput gledali na njegova djela i postupak, u našim bi očima otkočio kao nerazuman i tup, koji uživa u tomu što je varan i zaveden.

Kad smo za načelo mira, proti

tako zadovoljan, da bi mogao reći: Ja sam tako dobar, izgladen i savršen, da se više ne bih mogao poboljšavati, izglašivati i usavršavati. Ali opet: ko je u sebi skupo dovoljan postotak dobrote, i ima čvrstu volju da sačuva i usavrši tu dobrotu, može se sebi radovati, može biti sobom zadovoljan. I takav je čovjek, po ljudsku rečeno, savršen! A u tome i jest istinitost i mudrost riječi onoga kineskog filozofa.

Nego, mudrost kineskog filozofa nije ništa novo. Ko pozna Evandjelje, taj je za nju znao prije nego što je čuo za nekoga Čuang-Cia i za njegovu knjigu aforizama.

Krist se jednom popeo na visoku goru. Oko Njega i pod Njim posjedalo je zadivljeno mnoštvo naroda, da mu predade riječi slade od meda i mudrije od ikakve ljud-

robovanju čovjeka po čovjeku, za pravedan društveni poredak, proti zloporabi s desna i s lijeva, onda pohrlimo k izvoru, k Onomu kod koga su te velike i lijepe misli najjače i najbolje istaknute. Idimo Kristu, kao nosiocu svega onoga za što se mi oduševljavamo. Sve ono što je dobro, a uz što pristajemo, od Krista i Njegova evandjelja je posuđeno. Zlobni su svi oni koji to ne kažu onima koji ne znaju. To je nepravedno i nepošteno. Time bi htjeli umanjiti veličinu Krista i Njegove nauke.

Koga na putu k evandjelju zaustavlja možebitna zloporaba Kristove nauke, taj se ne može nazivati zrelim čovjekom. Junior

Katoličke pobjede

PRAVA VODITELJICA

U sjeveroameričkom glavnom gradu Washingtonu namjeravaju postaviti ogroman kip Kristu Kralju. Iz svih krajeva im stižu novi doprinosi, pa i od nekatolika. Protestantски profesor iz Urbane je poslao glavnom odboru pismo: „Neka bude lik Kristov majstorsko djelo ljudske umjetnosti i vjernosti. Postavite ga na uzdignuto mjesto, da se svaki putnik koji dođe u Washington obazre na nj. Vrlo je utješna i uzvišena misao, da je katolička Crkva pripravna sve ljude i sve narode, kad su se zasitili praznim marksističnim naucima zadnjih desetljeća, preokrenuti i dovesti do prve svrhe ljudskoga roda.“

CRKVA STUPA NAPRIJED

U proljeće prošle godine je Amerikanac Toma F. Coakley putovao po evropskim državama. Pri tim putovanjima nešto mu je upalo u oči. Začuden je ostao kad je vidio koliko se novih katoličkih crkava sagradilo zadnjih godina. Do ovog uvjerenja je došao: „U tim zgradama Crkva tiho stupa naprijed.“

I dok se u Rusiji ruše crkve i stvaraju paklenski planovi da im za-

ske mudrosti. I tada je, u sjaju božanstva i milini čovječanstva, govorio:

»Blaženi krotki... blaženi milosrdni... blaženi čista srca... blaženi mirotvorci... blaženi koji su progonjeni radi pravednosti...«

I ta Kristova riječ blažen znači isto što i radovati se sebi, biti samim sobom zadovoljan.

Nama je pokazan put prema savršenstvu, pa, prema tome, i ka zadovoljstvu. A jedno i drugo moramo tražiti u sebi, u duši u kojoj stanuje Bog kao jedini stana i stanodavac.

U Njemu je savršenstvo, ali i radost i zadovoljstvo!

metnu svaki trag, dotle se po drugim državama Evrope dižu nove krasne crkvene zgrade. Amerikanac završava svoj izvještaj: „Crkva stupa. Moderna građevinska umjetnost navješta kao glasna trublja, da se Evropa vraća vjere!”

PROTIV NEMORALNE ŠTAMPE

Generalni direktor pošta u Rooseveltovom kabinetu je uvjereni katolik Mr. Farley. On je izjavio da američanska pošta namjerava zapriječiti o- dašiljanje nemoralnih knjiga i pred- meta. Baš u toj stvari da će se državni zakoni najsavjesnije primjenjivati.

VJERUJEM U ČUDESNA OZDRAVLJENJA

Lurd — to je jedan od mnogih dokaza božanskog podrijetla Kristove Crkve. Tu se svake godine događa- ju čudesa, koja ispituje i proučava posebna komisija glasovitih liječnika iz cijeloga svijeta. Istom, ako se za 15 mjeseci bolest ne povraća, izjavi komi- sija, da se to ne može postići naravnim sredstvima. Zadnje godine je za- bilježeno 88 slučajeva, od kojih je do sada 14 potvrđeno kao nadnaravna ozdravljenja.

U liječničkoj su komisiji 2063 li- ječnika iz cijeloga svijeta. Imade ih i ne- katoličkih. Jedan od tih je na daleko poznati američki liječnik Aleksij Car- ell, koji je god. 1931. primio Nobe- lovu nagradu za proučavanje raka. Vi- še puta dođe u Lurd i tu proučava ozdravljenje koje je na redu. U ame- ričkom listu „The American” piše o svojim opažanjima:

„Vjerujem u čudesna ozdravlje- nja. Nikad neću zaboraviti uzbuđljiv događaj, kad sam vidio kako je izrasli- na raka na ruci jednoga radnika pred mojim očima tako reći nestala i skr- čila se do nezatne zarasline. To ne mogu razumjeti; a ni sumnjati ne mogu, jer sam svojim vlastitim očima vidio.”

ZASTITNICA ŠPANJOLSKE

Ne samo Hrvati nego i Španjolci uvelike štuju Mariju. Zato je i po- stao Njezin blagdan 8. prosinca prav- im španjolskim narodnim blagdanom. A na zadnji blagdan Bezgrješnog Za- čeca u Salamanci je bilo nešto osobi- ta: Karmen, kći glavnoga zapovjedni- ka „bijelih”, generala Franca, prim- ljena je bila u Marijinu kongregaciju. Francova je obitelj s osobitim vese- ljem iščekivala taj događaj. A i sta- novnici grada su s velikom pozornošću pratili taj lijepi obred. Vrlo ukusnu diplomu su izradile učenice keramične škole u Salamanci.

Poznata je stvar da se krunica svaki dan moli u obitelji generala Franca.

List „Diario de Burgos” od 9. XII. 1936. donosi brzoplet koji je pri- mio prelat u Burgosu od pukovnika na sjevernoj fronti: „Čast mi je javiti, da su vojnici sjeverne fronte vrlo lijepo proslavili dan 8. prosinca koji je dan naše Zaštitnice. 2000 vojnika je pri-

stupilo svetoj pričesti. To dokazuje da su katolička Crkva i španjolska domovina, koju svim silama branimo, nerazdružive.”

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 14. III: *Gluha nedjelja*. — *Sv. Matilda*, kraljica i udovica. Bila je kći saksanskoga vojvode Teodo- rika. Udala se za njemačkoga kralja Henrika. Iza 33 godine sretnoga brač- nog života umre joj muž. Istakla se velikom ljubavlju prema siromasima i bolesnicima. Dvaput dnevno hranila bi siromaha. Kad bi prolazila ulicom, iza nje bi dvorjanici vozili kola pu- na hrane za gladne. Zimi bi dala na javnim mjestima ujutro i uveče na- ložiti vatru, da se prolaznici ogriju. Svake bi subote priredila tople kupe- lji za uboge, da se operu i očiste za nedjelju. Preminula je g. 968.

Ponedjeljak, 15. III: *Sv. Zaharija*, papa. Bio je izabran za papu g. 741. Mnogo se brinuo i trudio se procvat sv. Crkve. Svim silama borio se da se ukine ropstvo. Umro je 15. III. 752.

Utorak, 16. III: *Sv. Hilarij*. Go- dišne 285. postao je biskupom u gra- du Akvileji. Bio je vanredno učen. Cijelo sv. Pismo znao je napamet. Ra- di neustrašivog ispovijedanja sv. vje- re podnio je mučeničku smrt zajedno sa svojim đakonom Tacijanom.

Srijeda, 17. III: *Post i nemrs*. — *Sv. Patricij*, apostol Irske. Rodio se g. 377. u Škotskoj. Kao 16-godišnjega mladića zarobiše ga gusari i povedoše u Irsku, gdje je proživio pet godina i naučio irski jezik. Kasnije se vra- ti u Francusku i tu stupi u samo- stan. Papa Celestin naredi ga za bi- skupa i posla u Irsku, da propovijeda sv. evanđelje. Svojim radom i mol- tvom uspio je da Irsku, otok pogan- stva, pretvori u otok svetaca. Umro je g. 460.

Četvrtak, 18. III: *Sv. Ciril*, je- ruzolimski biskup i crkveni učitelj. God. 349. bio je izabran za jeruzo- limskoga biskupa. Imao je da izdrži veliku borbu protiv krivovjernih Ari- jevaca. Na razne su ga načine crnili i klevetali. Tako su ga ogovarali, da prodaje crkveno posude. Istina, sve- tac ga je prodavao, ali da nahrani gla- dne i zaodjene gole. 35 godina vla- dao je jeruzolimskom patrijaršijom, ali samih 19 godina proživio je u Je- ruzolimu. Ostale godine proživio je kao prognanik po raznim mjestima. Umro je g. 386.

Petak, 19. III: *Post i nemrs*. — *Sv. Josip*, zaručnik Bl. Dje. Marije, hranitelj Isusa Krista, zaštitnik sv. Cr- kve i zagovornik dobre smrti. — *Go- spa od 7 Žalosti*.

Subota, 20. III: *Sv. Niceta*, bi- skup u gradu Apoloniji. Radi štova- nja sv. slika bio je poslan u prognan- stvo, i u prognanstvu je svoj čisti duh izručio Stvoritelju.

Nedjelja muke (gluha)

Citanje poslanice blaženoga Pav- la Apostola Židovima (9, 11—15). — Braćo! Krist je došao kao veliki sve-

čenik budućih dobara kroz veći i sa- vršeniji šator ne rukom tvoreni, to jest ne ovoga stvorenja; niti s kr- vlju kozlića ili junčica, nego vlastitom krvlju ude jednom u svetinju stekavši vječno otkupljenje. Jer ako krv koz- lića i volova i pepeo junčin poškro- pivši okaljane posvećuje na očišćenje tijela, koliko će većma Krv Krista, koji po Duhu Svetome samoga sebe prinese bezljage Bogu, očistiti savjest našu od djela smrti da služimo Bo- gu živomu? I zato je posrednik no- voga zavjeta, da po smrti koju podne- se za otkup od prestupaka, učinjenih u prvomu zavjetu, prime pozvani obećanje vječnoga nasljedstva: u Kri- stu Isusu Gospodinu našem.

† *Slijedi sv. Evandjelje po Ivanu (8, 46—49)*. — U ono vrijeme govo- raše Isus mnoštvu Židova: Ko će mi od vas dokazati kakav grijeh? Ako vam istinu govorim, zašto mi ne vje- rujete? Ko je od Boga, riječi Božje sluša. Zato vi ne slušate jer niste od Boga. Tada odgovoriše Židovi i re- koše Mu: Ne govorimo li mi dobro da si ti Samaritanac i da imaš đavla. Odgovori Isus: Ja nemam đavla nego poštujem Oca svojega, a vi mene po- grđiste. Ali ja ne tražim slave svoje; ima koji traži i sudi. Zaista, zaista vam kažem: ako ko opsluži riječ moju, neće vidjeti smrti u vijeku. Tada Mu rekoše Židovi: Sad znamo da imaš đavla. Abraham je umro i proroci, a Ti govoriš: ako ko opsluži riječ moju, neće vidjeti smrti u vijeku. Zar si Ti veći od oca našega Abrahama koji je umro? I proroci su umrli. Za koga sebe držiš? Odgovori Isus: Ako ja sam sebe slavim, slava je moja ništa; Otac je moj koji me slavi, za koga vi govorite da je Bog vaš, a ne poznate Ga; a ja Ga poznajem, i kad bih re- kao da Ga ne znam, bio bih lažac kao i vi, ali Ga znam i riječ Njegovu dr- žim. Abraham, otac vaš, čeznuo je da vidi dan moj; vidje i obrađova se. Tada Mu rekoše Židovi: Još Ti nema pedeset godina pa si Abrahama vidio? Reče im Isus: Zaista, za- ista vam kažem: Prije nego je postao Abraham, ja jesam. Tada uzeše kame- nje da bace na Njega; a Isus se sakri- je i izide iz hrama.

U koroti

Preduskrsno doba, kada se pri- pravljamo za veliki blagdan Uskrsa, možemo razdijeliti u tri dijela. Po- najprije imamo tri predkorizmene ne- djelje, koje su kao neka priprava na samu korizmu, onda četiri korizmene, koje su u prvo doba bile posvećene javnim pokornicima i pripravnicima krštenja i, napokon, dvije zadnje ne- djelje pred Uskrsom, kada se zadub- ljujemo u muku i smrt našega Gospo- dina Isusa Krista.

Prvi i drugi dio je za nama. Sa- da smo u trećem, zadnjem i najte- žem, dijelu, u kojemu nam Crkva o- življuje, snažno i slikovito, trpljenje, najvećeg ali i najustrpljivijeg Patnika.

Zato se i zove ova nedjelja Ne- djelja muke ili, kako je uobičajeno kod naroda, Gluha nedjelja. Žalost i korota opaža se i u sa-

2. glava

Ulica: Dva niza kuća... Trotoar... Sumrak je već odavno pao... Svi- jetiljke su osvijetljavale put.

Hop! Ko to buni noćni mir? — Oh, pardon, izvinite gospođo... Izvolite samo... Tamo u pokraj- noj ulici nema svijetla... Kao stvo- reno za rendes...

— Idi ot — veli dama — i „prili- pi” se uz kavalira.

Znate — to je gospođa. Ima i jednog malog, sasvim malog — psa... Zove ga Nile... Zamjenjuje joj dije- te... Neće da ima posla s balavim malim nametnicima. Inače ima kavalira. Upravo je s njim pošla u „Škuro”.

Neko mi ugazi na nogu. — O, pardon — veli mi — nisam htio...

— O, molim, samo izvolite i dru- gi put... — velim (a u sebi sam po- mislio: — Idi ot!)

Znate — to je gospodin — muž one gospođe... Čovjek je osjetio svu dosadu kuće, raznjista i ljubavi žene, pa je našao rasonodu — ženu svo- ga prijatelja. (Ta valjda nije slagala, da ide u krojačice na probu.) Mo- deran je to — brate — brak. Kad se zasite jedan drugoga, jednostavno se popune novim partnerima... Velim: moderno i — socijalno.

moj Crkvi. Netom stupimo u nju, pazićemo kako je sva pokrivena p korničkim ljubičastim velima. Ne m žemo više vidjeti ni jednoga križa, jedne svetačke slike.

Zašto to? — Crkva se žalosti. Prvi su kršćani izrađivali križe iz dragocjene i blistave kovine. N tim križevima nije visjelo Kristovo jelo, jer križ prvim kršćanima nije b znak trpljenja nego znak pobjede slavodobitca.

Zato su u doba muke, u dvi zadnje korizmene nedjelje, pokriva sjaj i bogatstvo križeva, da bi se po puno mogli zadubiti u razmišljanje Kristovom poniženju, trpljenju i sm ti. A pokrivali su i svetačke slike, o ih ništa ne bi moglo rastresti u to ozbiljnom i žalobnom razmišljanju.

Zove se Nedjelja muke, j je, kako je već rečeno, u središtu o kvenoga bogoslužja misao na zadni Kristove dane, a Gluha nedjelja zato, jer je, kad je u kući žalost, s pokunjeno, tiho i glubo.

Ako se sjećate: u Došašću, pr Božić, govorio nam je veliki pror Staroga Zavjeta — Izaija. A sada, o Gluhe nedjelje pa do Velike subot diže se pred nama veliki lik pror Jeremije.

Jeremija je lijepa slika Isusova trpljenja. — Izraelci, izabrani Bož narod, često su puta kroz svoju pov jest ostavljali puteve Gospodnje. Ta i za života Jeremije proroka. A Bog i je prijetio teškim kaznama, ako ne obrate i ne upokore. I Jeremi je išao Jeruzaleom i propovijeda pokoru. Bilo je sve uzalud!

Medutim se obistinije Božje p jetnje: Izraelci budu odvedeni u b bilonsko suzanjstvo, a grad Jeruzaleo skupa s divnim hramom Salomon vim, bi srušen. I eno Jeremije koji, k što će poslije i Krist, dolazi na jer zalemske ruševine i nariče kao maj za svojim jedincom. Iz duše mu s kao samrtni jecaji, izvijaju divne t žaljke, poput one:

„Kako sjedi osamlje grad koji nekad bijaše pu naroda!... Putovisioniski t guju, jer nema ko da dođe r svečanost. O vi svi koji p lazite putem, pogledajte i v dite ima li boli kao što je b moja?...”

Po svojim tužaljka nad Jer zalemom, kao i po tome što ga je nj gov vlastiti narod kamenovao, Jer mija nam predstavlja mučenog i u mrčenog Isusa. Zato, kroz ove dan i slušamo njegov glas.

I današnje evanđelje nam navje čuje, kao zora dan, skorü Kristovu m ku i smrt.

Krist je u hramu na židovski bla dan sjenica. I po svom običaju po

Nova Urarska radiona
IVAN PETITO - ŠIBENIK
(uz dućan g. Luke Šarića)
Preporuča svoj bogati izbor svakovrsnih švicarskih satova koje ima na prodaji.
Obavlja popravke uz garanciju i umjerene cijene

Nemaju djece. Bolje, jer neće b ti novih — proletera — brodolom ca...

Isli su oni — i njima slični r rasonodu...

To je društveni — obiteljski br dolom!

3. glava
Židovski marksizam — kapital zam.

Kapitalizam — protivnik marks zma.

Rastumacite mi to!

Nē znate?!

Ali znam ja! Židovi su kapita listi. Oni grme i oblače zemlju. Oni s osnivači i podupirači marksizma-k munizma. A komunizam se bori proti kapitalizmu. Dakle, Židov se bori pro tiv sebe!

Glupost — ali glupost koju pla ća skupo i krvavo niza klasa. — — Da li ćeš se ti boriti protiv sebe! V lim — glupost!

Pa ipak se ljudi zavadaju i po staju slijepci i — glupaci. (Izvini na izrazu!) Za sebe kopaju grob.

Kapitalizam se drži. Komunizam hoće da sruši kapitalizam. Židov-k munist hoće da sruši sebe — kapiti listu... Ha, ha, ha...!

To je brodolom pameti!
Enigma.

Podlistak

Nazovimo: brodolomi

(Socijalna „humoreska” za djecu iz- nad 16 g.)

1. glava

Recimo: Bura... Crni oblaci su se skupili na nebu... Valovi pred mo- jom kućom dosižu par metara. (To- liko da mi je i pod počeo formalno plivati.) Seljaci su se skupili pred ku- ćama i sumnjivim očima pratili pri- bližavanje oluje.

— I masline će nam — vele — potući... Nema ulja!

Drugi kažu:

— Ovo je Božja kazna za grijeha! Isprasio se neki nikogović koji je došao iz grada. (Ko zna radi čega... kažu da je neki agitator.) Pa veli:

— Kakva — veli — kazna Božja... To je sasvim prirodno!... Vidite ove valove. To je sama voda. A voda se na vrućini isparuje. Para ide u vaz- duh. Prave se oblaci. Dode vjetar i eto oluje... Nema kazne od Boga ko- ji ne postoji.

Seljaci su se uzvrpoljili:

— Što, gospodine? Nema Boga?

A naše su nam majke od koljevke go- vorile da ima Bog i da zna strogo kazniti.

Nikogović se nasmije: — To su babe te vaše majke... Fuj, samo ženski razgovori... I vi da ste muškarci... Samo praznovjerje u dvadesetom vijeku... Nema tu kruha za vas!

Jedan se javi: — Ići ćemo do don X-a... Neka nam on kaže...

Nikogović mahne rukom: — Što će — veli — don X... Njemu je u računu da ovu oluju pri- piše kazni Boga... A jeste li vidjeli kakvo čudo?...

Svi su šutjeli.

— Eto — veli nikogović — i još u to vjerujete... Sramota! Naučne knjige će vas osloboditi mraka i dati vam svijetlo. Da ima Boga, poštedio bi vam masline... Pazite! Počela je kiša... Pljusak!... Krupa!... Da se sklonemo!

Krupa je otukla sve... Seljaci su mrmljali:

— Ako je Bog, nije Bog... — Nema Boga — ponavljao je ni- kogović uz sirotinjski pršut i trljao ruke.

To je seljački brodolom!

propovijedati i učiti. No dok je propovijedao, okružuje ga Židovi koji ga već prije naučije umoriti. Svojim odesitim govorom, u kojemu se isticala veličina i vječnost Njegovog božanstva, silno ih je razdražio. — „Tada izveše kamenje da bace na Njega“.

Tako se niže, i još će se nizati, lika za slikom koje nam jasno i ujerljivo govore o Isusovoj muči.

Gluha je nedjelja. Crkva nam poiva da oglušimo za sve omamljive vukove i glasove izvanjskog svijeta, da da se zatvorimo u svijet svoje duše, u kojem čem ose, u dubokoj tišini i krušenosti, klanjati jedino liku Raza-
pjetu Ljubavi.
Liturg

Po državi

POSVEĆENJE BEOGRADSKOG NAD-BISKUPA DRA J. UJCICA obavljeno je u nedjelju 7. t. mj. u Zagrebu. Posvećenje je obavio hrvatski metropolit zagrebački nad-biskup preuzv. g. dr Antun Bauer u prisutnosti papinskog nuncija Mons. Pellegrinetti-a, 9 biskupa, ministara Vrbanića i Svetkovića, vojnih i civilnih vlasti, brojnog večenstva, rodbine i vjernika. Kao supovjetitelji bili su ljubljanski biskup preuzv. g. dr Gregor Rožman i splitski biskup preuzv. g. dr Klement Bonefačić. Novi adbiskup je uzeo za svoju lozinku riječi „Misericordia et veritas“ („Milosrđe i istina“). Neka i ovom prilikom primi naše skrene čestitke i najbolje želje.

ODLAZAK DRA MACEKA U INO-EMSTVO. Politički vođa Hrvata dr Vlanir Maček 8. t. mj. otputovao je u inoemstvo skupa sa nar. zastupnikom drom J. utejom, a u Zagreb se vratio 10. t. mj. U izrazu se sastao sa glavnim tajnikom b. Hratske Seljačke Stranke drom Jurjem Krjevićem, i s njim ostao u dužem razgo-
ratu. Dr Krjević podnio mu je iscrpan re-
rat o svojoj akciji u inostranstvu, a dr
Maček je njega obavijestio o položaju u
emlji i dao mu daljnja uputstva za rad
inozemstvu.

VAZNE POLITIČKE IZJAVE DRA
KOROSCA. Dr Korosec u svom ekspoziju
rilikom pretresa proračuna min. unutr.
pova u Nar. Skupštini među ostalim izja-
io je i ovo: „Vlaga želi, ako je ikako mo-
uće, da političke zakone donese ne samo
saglasnosti sa parlamentarnom opozicijom,
eć i sa najjačim grupama vanparlamentarne
pozicije. A trebalo je ipak ostvariti pre-
uslove za to. Mislim, da u ovom pogledu
rijeme nije proteklo bez svakoga rezultata.
... Obzirom na opozicione grupe u Hr-
atskoj možemo konstatovati, da se odno-
i bar nijesu pooštrili, i kraljevska vlada
e nada — bez obzira na beznačajne peri-
etije — da i svojom daljnjom taktikom i-
e ususret trajnoj saradnji sa Hrvatima.“

I NARODNI POSLANIK ĐOKA PET-
KOVIC, advokat iz Cuprije, koji je izabran
a listi dra Mačeka, a pripada Davidovićevoj
emokratskoj stranci predsjedništvu Nar.
kupštine predao je svoju punomoć i izja-
io, da želi vršiti svoj poslanički mandat.
ovinarima je izjavio, da to čini na svoju
uku i da to od njega traže birači, jer da
anparlamentarna opozicija u Srbiji nema
zgleđa na uspjeh.

MILAN PRIBIČEVIĆ, brat pk. Sveto-
ara, umro je u Montreux-u u Švajcarskoj
d mane srca. Pripadao je srpskoj zemljo-
ačničkoj stranci. Njegovo mrtvo tijelo biće
reneseno u Beograd.

STRAJK RADNIKA U CEMENTNOJ
NDUSTRIJI u okolici Splita još uvijek
raje. Njegov svršetak ne može se nikako
nedvidjeti. Po svim znacima mogao bi po-
rajati i nekoliko mjeseci. U štrajku se na-
zi 2206 radnika, koji su dosad na samim
adnicama izgubili oko 3 milijuna dinara.
obog štrajka i nestašice cementa nastao je
astoj u građevnoj industriji pa su ostali
ez posla i brojni radnici građevne struke.
ZAPEČACENJE PROSTORIJE „NA-
ODNE ČITAONICE“ U ZATONU izvršio
e komesar sreskog načelstva u Šibeniku
t. mj.

PROVALNA KRADA U GOSPINOJ
SVETIŠTU NA OKITU. U svetištu Gospe
d Karmela na Okitu kraj Vodiča izvršena
je provalna krada. Sa Gospina lika odne-
eni su svi zlatni i srebrni nakiti, među ko-
ima i jedne skupocjene zlatne naušnice. Sva
e sreća, da je veći dio nakita bio pohranjen
čuvan pod ključem u stanu vodičkoga žup-
nika. Provalnici su silom otvorili mala južna
vrata i kad su ušli u crkvu, pokapili su o-
no. Što im je došlo pod ruke. Nije isključe-
no, da je i ovu provalu počinila ista krad-
iivačka banda, koja je nedavno pokrala žup-
ski stan u Pirovcu i svetište Gospe od Ka-
ravađa u Tjersnu.

NOVO KRIZARSKO BRATSTVO os-
ovano je u Pečniku (okružje Sarajeva).

Zašto se komunizam toliko širi?

U čemu je njihova moć?

Javno mnijenje danas znači mnogo, veoma mnogo. Ono upravlja društvenim životom, pokreće i često stvara sudbonosne odluke za čitavi svijet. Zar nije to isto javno mnijenje svoju veliku i odlučujuću ulogu odigralo prilikom prošloga svjetskog rata?

Danas ga pak nitko tako ne iskorišćuje kao komunisti. Oni su dobro shvatili, što ono znači. Zato sve žrtvuju, da ga imaju uza se.

Cudno nam se čini, kako može još uvijek u svijetu komunizam uspijevati i kako se može od dana u dan sve više da širi, kad je već sav raskrinkan i kad je već odavna pokazao prave papke. Zar ne znamo svi, koliko je milijuna ljudskih života stajalo učvršćenje njegove vlasti u Rusiji? Zar svi ne znamo, koliko i danas nedužnih žrtava čami po boljševičkim tamnicama? Zar nam nisu u pameti oni milijunski brojevi umrlih od gladi, koje nam godišnje donosi statistika iz toga crvenog raja? Pa ipak koliko i koliko uzdišu za crvenim boljševičkim lancima! Kako to protumačiti?

Uzrok je tome upravo u javnom mnijenju, koje je upilo nauku i krilatice komunističke. Boljševici su pak to javno mnijenje zadobili ničim drugim već bezbrojnom štampom. Štampa, i ništa drugo, je ona silna moć, koja podržava boljševičku vlast u Rusiji i ostalom svijetu i koja je jedino kadra da sačuva komunizam od rasula.

Strahovitu raširenost komunističke novinske propagande u svijetu pokazao je P. J. Ledit prošlogodišnjom izložbom, koja je održana u prostorijama Papinskog Ruskog Instituta u Rimu. Sve uglednije svjetske, osobito talijanske, publikacije svratile su u svoje vrijeme pažnju na tu izložbu. I zbilja dovoljno je i samo letimično pregledati izložbu P. Ledita, koju je izradio po vjerodostojnim podacima, pa da se čovjek zgrozi nad paklenom žilavošću boljševika, kojom preko novinstva propagiraju svoju nauku.

Upravo klasično prikazana je na toj izložbi komunistička svjetska propaganda: Naslikan je strašan pauk koji razapinje svojim nogama golemu mrežu nad svim staležima. Paukova glava sadrži središnji ured komunističke propagande, koji određuje smjernice svemu gibanju komunizma u svijetu. Trbuh gadnog pauka sastavljen je od velikoga broja novina, mjesečnika i ostalih izdanja, koja izlaze u središtima država ili pokrajina, sa zadaćom, da komunističkim medom laži hrane široke slojeve naroda. Svaka od osam paukovih nogu ispunjena je listovima, koji su određeni za pojedine staleže i dobi: listovima za radnike, seljake, studente, žene, mladiće, djecu i t. d.

Strašan je taj komunistički pauk, ali još groznija je stvarnost koju on pretstavlja. Ta ista izložba nam pokazuje, da se danas širom svijeta tiska 10 hiljada komunističkih dnevnika u 4 hiljadu mjesta u 87 jezika sa dnevnim tiražom, pamтите, od 37 milijuna primjeraka! No sad istom dolazi najgroznije: u samoj naime prošloj godini do listopada izašlo je 5 milijardi i 100 milijuna primjeraka raznih komunističkih knjiga, djela, časopisa, listova, proglašava, letaka i t. d.

Što je pak bilo na stranicama tih bezbrojnih listova? Od prve do posljednje crte žučljivi sok paklenske mržnje proti vjeri, Crkvi, Papi, svećenstvu; proti Bogu, Bl. Djevici i svecima. K tome karikature Pape, svećenika, vjerskih svetinja; lažni povijesni podaci, nemoralne slike i naravno kovanje u zvijezde komunizma kao jedinoga sistema, koji može da riješi socijalno pitanje i donese narodima slobodu, sreću i mir.

Nije onda čudno, ako iz ustiju ljudi, koji preživaju samo tu novinsku hranu, izlaze samo klevete, ocrnjivanja i laži proti svemu, što je nama katolicima sveto.

Slavno vladajući Papa Pio XII. dobro uviđajući svu razornu strahotu, koju komunističke novine prouzrokuju u ljudskim savjestima pri otvorenju izložbe Svjetske Katoličke Štampe u Rimu izrekao je ove značajne riječi: „Vi, predragi sinci, kažite, da ste

vidjeli zajedničkog Oca prezabrinutog i bolnog radi najveće pogibli od komunističke, koji ugrožavaju sve i koji već u mnogim mjestima pobiru strašan danak, osobito u Evropi. Kažite, predragi, da zajednički Otac ne prestaje upozoravati na pogibelj, koju mnogi, premnogi, čini se, ne uviđaju i ne razabiru njezinu težinu i opasnost.“

Ova strepnja Svetog Oca upravo se temelji na ogromnoj novinskoj komunističkoj propagandi.

U samoj Argentini tiska se dnevno 660 raznih komunističkih listova, i to 240 na španjolskom jeziku, a 420 na ostalim jezicima. — Središnji komunistički organ „Komin-tern“, koji daje sve smjernice za propagandu komunizma u svijetu, tiska se dnevno u Moskvi u 14 milijuna i 600 hiljada primjeraka, a list „Komsomol“ izlazi u 4 milijuna i 700 hiljada primjeraka. Za ovim mnogo ne zaostaju ni ostali moskovski listovi; tako „Bezbožnik“ izlazi u jedan milijun i 300 hiljada primjeraka. — U Francuskoj je službeni komunistički list „Correspondance“, a dva najraširenija dnevnika jesu „L'Humanité“ u 400.000 primjeraka i „Le Populaire“, list „siromašnog“ milijunša, — socijalističkog „druga“ Léona Bluma. — U Engleskoj službeni list Treće Internacionale je „International Press“, a najrašireniji dnevnik „The Daily Worker“. — Za Srednju Ameriku glavno je središte u zloglasnom Meksiku, gdje izlazi službeni komunistički list „Justicia“. I tako bismo mogli zaredati od države do države i svugdje bismo našli vrlo brojnu komunističku propagandističku štampu.

Što to znači? To si može predstaviti samo onaj, koji pozna silnu moć današnje svjetske štampe i kakvo duševno raspoloženje stvara tiskano slovo u rukama prosječno naobraženog seljaka i radnika. Ta za njih samo vrijedi ovaj zaključak: Istinito je, jer je tiskano, a što je tiskano, to je istinito!

Kakvim raspoloženjem prema katoličkoj Crkvi je onda zadojen svaki onaj, koji čita komunističke novine, lako je razumljivo. Prema riječima dra J. Pauchard, glavnog urednika „Freiburger Nachrichten“: „One pokazuju izvanredno otrovno i napadno držanje upravo proti kršćanstvu, a na osobiti način proti katoličkoj Crkvi. Komunisti pohadaju posebnu novinarsku školu, eda mogu potom iz svjetske štampe crpiti materijala za svoje propagandističke ciljeve. Njihova štampa, u službi novopoganstva, zadojena je od prve do zadnje crte protuvjerskim pisanjem.“

Očita je dakle golema snaga komunističke svjetske štampe, i upravo iz nje izvire silna bujica komunizma, koji se izvanredno širi, uza svu tolika protuslovlja, koja u sebi sadrži. Dakle tu im je moć, pače jedina moć!

Dvije dužnosti odatle izvire za svakoga, koji se još osjeća kršćaninom i katolikom:

1. Odbijati od sebe i uništavati sve novine, glasnike, letke itd., koji mirišu po žido-komunističkom kapitalu.

2. Primati i širiti katoličku štampu ugledavši se u žilavost komunista, kad se radi o širenju njihovih laži.

Fra Denys — Siena

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

KUCA UTEM GOD. 1891

ZDRAVSTVENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

Po svijetu

ZDRAVLJE SV. OCA PAPE posve se popravilo. On se potpuno oporavio. Boli u nozi posve su prestale te se može slobodno kretati izvan postelje. I sve druge boli su prošle. Katolici širom svijeta osobito su radosni, što je sv. Otac tako sretno prebolio svoju posljednju tešku bolest.

PRODOR PREMA MADRIDU. Nacionalisti su, na sektoru Sigüenze i sa Somb Sierre poduzeli veliku ofenzivu te im je uspješno probili prve neprijateljske linije. Položaj Madrida je vrlo ugrožen i vojnički krugovi smatraju, da je sadašnja Francova ofenziva odlučna. Cim padne Madrid, može se računati sa skorim završetkom rata. Napretovanje nacionalističkih četa razvija se vrlo brzo. Na cesti Guadalajare približile su se na 17 kilometara gradu i zaposjele Valfermoza, koje se mjesto nalazi samo 75 km daleko od Madrida.

OPĆE DNEVNO SVE VEĆE NAORUŽAVANJE. Egipatska vlada ovladala je predsjednika ministarskog savjeta, da na ime kredite za narodno naoružanje i nabavku ratnoga materijala i aviona povisi kredit za narodnu obranu za milijun i 100 hiljada funti sterlinga. — Japanski vojni proračun iznosi milijardu i 400 milijuna jena, polovinu cijeloga državnog proračuna. — Francuska vlada predložila je parlamentu i senatu zakonski nacrt o velikom zajmu za narodnu obranu. Ovo je najveći program naoružanja, što ga je Francuska ikad imala da izvrši. Biće potrošeno 9 i po milijardi franaka. Medutim osim ove svote predviđeno je za naoružanje na moru 12 milijardi franaka. Ovaj program ima da se izvrši u toku iduće 3 godine i da cjelokupnu tonažu francuske ratne flote povisi od 650 hiljada na 850 hiljada tona. Cjelokupni izdaci za kopnenu vojsku, avijaciju i kupni izdaci za kopnenu vojsku, avijaciju i mornaricu, koji su stavljeni na raspoloženje samo u ovoj godini, iznose 15 milijardi franaka. Parlament je 10. t. mj. ovaj vladin zakonski nacrt usvojio sa 470 protiv 39 glasova, dok su se 92 zastupnika ustegla od glasovanja.

NOVA „PJATILJETKA“ ITALIJE. Veliko fašističko vijeće, povodom zaključka o engleskom naoružanju, zaključilo je, da i Italija za 5 godina izvrši daljnje povećanje i jačanje svoje oružane moći na kopnu, moru i u zraku te vojničkoj dužnosti podvrgne sve građane od 18 do 55 godina. Još je izložilo svoju solidarnost nacionalističkoj Španjolskoj i upravelo pozdrav generalu Francu izrazujući uvjerenje, da oružane snage generala Franca trebaju izvojevati konačnu pobjedu, čime bi se uništilo boljševizam na zapadu i bila započeta nova epoha pravde i civilizacije, u kojoj bi suradnja između Italije i Španjolske, koje su povezane vjekovnim jezičnim, kulturnim i vjerskim vezama, došlo do što jačeg izražaja.

NOVE IZJAVE TROCKOGA. Bivši sovjetski komesar i jedan od prvih saradnika Lenjinovih — Lav Trocki u jednom svom govoru, nakon moskovskog procesa, izjavio je: „Optuženi u posljednjem moskovskom procesu nisu bili ništa drugo već obične lutke u rukama GPU i odigrali su jednu naučenu ulogu. Ovakvi teatralni procesi imaju cilj, da unište i razbiju cjelokupnu opoziciju i da učvrste osnove diktatorskog sistema g. Staljina. Režim Staljinov osuđen je na propast i istorija će odlučiti, da li će ga zamijeniti kapitalistička kontrarevolucija ili radnička demokracija. Čitava sovjetska atmosfera prožeta je duhom inkvizicije, praćene svim vrstama tortura, moralnih i fizičkih. Drugog izbora nema: ili samoubijstvo ili moralni krah... Tada će se dići i ruske mase i načiniti kraj despotizmu Staljinovog kova.“ — Zanimivo je, da su protivnici Trockoga u Meksiku, gdje se on sada nalazi, presjekli kabl, koji je imao da ovaj njegov govor prenosi u Njujork! — Jednom drugom zgodom Trocki je još izjavio, da će Staljinov režim u Rusiji propasti, čim fašizam pobijedi u Španjolskoj i Francuskoj.

ZA PONOVO OTVARANJE CRKAVA U MEKSIKU. Na hiljade katolika manifestiralo je ulicama Halape i tražilo ponovno otvaranje crkava. Red tom prilikom nije poremećen. I u Cihuahui manifestiralo je preko 10 hiljada katolika za ponovno otvaranje crkava. Guverner Veracruz izjavio je predstavnicima katolika, da će se crkve ponovno otvoriti, netom se budu obračunali naročiti odbori tatora, koji će te crkve primiti.

BORBA ZA RED I ZAKONITOST U RUMUNJSKOJ. Prilikom atentana na rektora sveučilišta u Jašu vlada je zatvorila sva sveučilišta i sve studentske domove i 102 masonske lože, a od Svetog Sinoda je zatražila, da se pravoslavnom svećenstvu zabrani svaki politički rad.

† O. Mate Stošić

O. fra Mate Stošić rodio se g. 1870. u našem Varošu u Šibeniku. Pošao je u franjevački red i kao svećenik župnik služio po župama u Zlopolju, Perušiću, Konjevratima, Unešiću, Bližni-Bristivici i Banjevcima, a bio je dvaput gvardijanom u Karinu i jednom u Šibeniku. On je volio selo i seljake. Među svima je ostavio trajnu uspomenu, ali i trajnu ljubav su mu iskazivali te ga uvijek spominjali kao uzornoga župnika. Fra Mate je razumijevao seljake i oni njega, bio im je kao otac i majka, a osobito prema sirotinji. Kao pučki propovjednik bio je vrlo rado slušan, kao na pr. za svibanjske pobožnosti lani u Omišu. Kao ispovjednik znao je po mnogo sati stati u ispovjedaonici.

Kao već utruđeni starac htio je da radi u selu. Tako je shrvan bolešću spokojno preminuo u župi Banjevci u utorku 9. t. mj.

Njegova braća i rodbina pohrlili su tamo da ga prenesu u Šibenik i pokopaju uz njegove roditelje. Čitavo selo od najmlađega do najstarijega iskazalo mu je veliku počast. Svi su se izredali, da ga još jednom vide, a djeca su pobrala svu ljubicu, da okite blagopokojnika. Njegova braća svećenici iz Karina do Pirovca, te gvardijan visovački i šibenski sudjelovali su pri pogrebu u selu. Poslije zdušnica, koje je obavio preč. don Krste, brat fra Mate, držao je ganutljiv govor pošt. o. Ante Benutić. Narod i svećenstvo ponovno je ispratilo pokojnika doauta, koji ga je doveo u Šibenik u varošku crkvu. Prije sprovoda pošt. o. dr. VI. Bilobrč održao je govor u počast pok. fra Mate. Zatim je uz mnoštvo naroda, kaptola sa svećentvom i tužno jecanje zvona mnogih crkava ispraćen pokojnik na vječni počinak. Preuzv. biskup došao je također na grobište, da iskaže čast svom drugu iz malih godina i dugogodišnjem radniku u vinogradu Gospodnjem. — Pokoj mu vječni! Brojnoj rodbini, osobito bratu mu preč. don Krsti, naše iskreno saučestje.

Naši dopisi

Bibinje

Malobrojne ovdješnje Jevtičevce ne ostavlja njihov zloduh. Pošto nisu mogli da svoju mržnju drukčije iskale, to su u noći između 1. i 2. ovoga mjeseca provalili u prostoriju „Seljačke Sloge“, porazbijali namještaj i uništili imovinu.

Ovim svojim činom ponovno su pokazali svoju čud. U odgovor tome svijesni Hrvati ovoga sela zbijaju svoje redove i nepokolebivi su uz svoga vođu dra Mačeka.

K. S.

Križarske vijesti

PROSLAVU „PAPINOG DANA“ priredili su Križari u Križevcima 21. II., te u Siraču, a 28. II. u Bedekovčini, Remetama i Miholjancu.

POSJETI I PREDAVANJA. Izaslanici VKB. posjetili su 21. II. K. B. sv. Martin pod Okićem (I. Tubaković) i K. B. Varaždina (dr. I. Protulipac).

„PIONIR“. Pionir za radnike izišao je i poslan svim radničkim Križarskim društvima. Pojedinci, koji bi željeli da dobivaju ovaj radni program pionira radnika, neka se obrate na V. K. B.

SARADNJA ZA „VRTIĆ“. Upozoruju se sva križarska bratstva da izvještaje o radu Malih Križara za štampu šalju na: Uredništvo „Vrtića“, Sarajevo, Koroševa 15/I. Izvještaji neka se šalju o svim važnijim događajima, o radu M. K. Na to Uredništvo neka se šalje i saradnja zgodna za Male Križare.

NOVA ČUDNA MODA pojavila se u Karlovcu. Karlovačke, idući na šetnju glavnom ulicom, ne vode više na lančić pse, već mlade jaganjce, brižljivo očesljane. Ova novost, razumije se, izazvala je pojmljivu senzaciju u gradu. Kad se bježi od djece, onda se upada u ovakve nastranosti! Za djecu, koju ubijaju u začetku, nemaju ljubavi, dok je u obilju imaju prema psima i jaganjcima!

Nemile pojave

Kamo to vodi?

7. III. održao je gosp. dr. A. Nikolić, na poziv HRS. u Šibeniku, predavanje o „Odnosu HRS. prema HSS i obaju prema komunizmu i fašizmu“ u prostorijama „Seljačke Sloge“.

Potpuno se slažemo sa predavačem, kad napada komunizam i fašizam. Jer i mi kao katolici osuđujemo oba ta sistema. I mi otklanjamo svaku diktaturu, bila ona crvena ili crna. Mi smo za slobodu, za demokraciju, za socijalnu pravednost. Mi smo uz hrvatski seljački pokret, jer volimo našega seljaka i jer smo vjerni sinovi hrvatskoga naroda. Takvi smo uvijek bili i takvi smo danas. Takvi smo bili i za poznate vlade Pere Živkovića, kad su se drugi zauzimali čušom i tijelom za njegove kandidate.

Međutim nas je začudilo u predavanju, kad je gosp. predavač govorio o „popovima“ i optužio Crkvu da potpomaže ilegalnu akciju španjolskih nacionalista, koji se danas bore protiv tiranstva anarho-komunista. Predavač se zauzeo za španjolsku pučko-frontašku vladu, koja je na izborima dobila „većinu“, na isti način kao i kod nas Jelić na petomajskim izborima!

U svom prilično konfuznom predavanju gosp. predavač je izrekao i jednu ve-

liku blasfemiju, koja je morala smutiti svako i malo kršćansko srce. On je Isusa Krista, najidealnijeg reformatora i Boga, nazvao anarho-komunistom, jer da nije priznavao nijedne vlasti osim vlasti Oca nebeskoga! To je tako neistinito — to je najblaže što možemo kazati gosp. predavaču — da bi ga i ono maleno dijete iz pučke škole moglo stjerati u neugodni škri-pac, kad bi mu citiralo Isusove riječi, koje potpuno oemantiraju blasfemiju predavača: „Podajte, dakle, caru carevo, a Bogu Bogu.“ (Mat. 22. 21). To je Isus kazao farizejima, koji su ga pitali, hoće li davati caru porez ili ne. Znamo, pak, iz evanđelja, da je i sam Isus plaćao porez i time priznavao vlast. Pitamo se, dakle: Što je gosp. predavač Nikolić htio time postići, kad je Isusa nazvao komunistom i anarhistom?

Zalimo da se ovo dogodilo u prostorijama „Seljačke Sloge“ i da se sve ovo pokriva plaštem hrvatstva. Zalimo i protestiramo, jer naš je hrvatski narod duboko kršćanski religiozan, pa neće dozvoliti, da neka gospoda vrijeđaju njegova najsvetija čuvstva i njegovo kršćansko uvjerenje!

Jedan od prisutnih

Neukusno

U Šibeniku je prošle nedjelje, nakon zdušnica, održana u dvorištu crkve sv. Frane i komemoracija pk. dra Ante Starčevića, na kojoj je sveučilištarac, gosp. Vinko Nikolić održao lijepi govor.

Prema onoj našoj narodnoj: „Dobru konju sto mana, a rdavu samo jedna“ i u tom lijepom govoru bile su dvije neukusne rečenice. Da je govorio, te su mu se izmakle, ne bismo mu ni zamjerali, ali je čitao, dakle ih je promišljeno, namjerno uvrstio u svoj sastavak.

Prva je: „... skinuo je crnu mantiju“. Riječ „crnu“ zvučilo je prezirno. Mi, koji smo ga slušali, znademo, da je gosp. Nikolić dugo nosio „crnu“ mantiju, da ga je „crna“ mantija hranila i othranila, da ga je vodila kroz svu srednju školu i dovela ga sve do vrata sveučilišta. Slušajući ga nametala nam se misao: da nije bilo „crne“ mantije, gosp. Nikolić možda bi bio onoga dana u narocnom suknenom kabanu među slušaocima, a ne u svijetlom proljetnom kaputu na „pergulu“ kao predavač. Baš stoga, jer je V. Nikolić izrekao tu rečenicu, bila je jako neukusna.

Druga je: „... biskup Ožegović htio se je osvetiti Starčeviću, „makar u ime Božje“. — Takav izraz pri jednom javnom, svečanom pomenu, bilo od koga izrečen, neukusan je izvući kao psost, a pogotovo kad izlazi iz ustiju jednoga bivšeg sjemeništara.

Jedan framesun Fran Folnegović izdavajući djela dra Ante Starčevića u predgovoru piše: „Govorilo se, da će ga (Starčevića) zastalno imenovati profesorom, ali je to osujetilo neki uplivni dostojanstvenik s razloga, kako se općenito držalo, što je najtečajelj ostavio svećenički stališ.“ — Zar to nije mnogo finije, ukusnije?

Jedan od prisutnih

Neukusno

Još jednu malu opasku dobrom konju gosp. Nikolića: Gosp. Nikolić je ustvrdio, da je Starčević skinuo crnu mantiju (mi bismo rekli „svećeničku mantiju“, a Folnegović bi rekao: „ostavio svećenički stališ“), da se uzumogne posvetiti radu za narod svoj. To je rečeno u takvom smislu, da su slušaoci morali zaključiti, da se „crna“ mantija ne može posvetiti radu za narod.

Gosp. Nikolić je darovit mladić, željan nauke, te će biti sigurno proučio političku i kulturnu povijest našega hrvatskog naroda. Stoga on i zna, da se na svakoj stranici hrvatske političke i kulturne povijesti susretamo sa „crnim“ mantijama, koje su cio svoj život sprovele u požrtvomnom i nesebičnom radu za svoj hrvatski narod. A da ne listamo stare stranice te povijesti, sjetimo gosp. Nikolića na „crnu“ mantiju začetnika hrvatskoga preporoda u Dalmaciji don Mije Pavlinovića, dalmatinskoga Starčevića don Ivana Prodana, dike našega rođaka don Frane Bulića i t. d.

Gospodine Nikoliću, u svom lijepom govoru istakli ste, kako su tuđinske vlasti zamemarivale naš hrvatski seljački narod i njegovu prosvjetu. Dužnost je nas školovanih sinova hrvatskoga seljačkog naroda, da ga prosvjetljujemo, da ga podignemo do stepena učnosti, do kojega su nas podigli njegovi krvavi žuljevi, lašan i motika. No ta se svrha ne postizava neukusnim „tiradama“!

Gospodine Nikoliću, ne zamjerite ovim opaskama. Dolaze vam od jednoga starog svećenika, koji vas voli i poštuje, i koji vam želi svaki napredak u solidnom znanju i rodoljubnom radu za naš hrvatski seljački narod.

Stari Starčevićanac

Život Šibenika

CETRDESETSATNO KLANJANJE U KATEDRALI počinje u srijedu 17. t. mj. u podne. U 11 s. biće svečana sv. Misa uz asistenciju preuzv. biskupa. Iza sv. Mise biće procesija sa Svetotajstvom unutar crkve, a zatim izloženje. U četvrtak, petak i subotu izložiće se Svetotajstvo u 8 s. ujutro. U četvrtak i subotu biće u 10¹/₄ s. pjevana sv. Misa, a uvečer u 6¹/₂ s. poveljerna, propovijed i blagoslov sa Presvetim. U subotu nema propovijedi, a blagoslov držao preuzv. biskup. Na blagdan sv. Josipa u petak 19. t. mj. biće sv. Mise: u 6 s. župska sv. Misa, zatim u 7, 8, 9 s. U 11 s. svečana sv. Misa.

SASTANAK „ZORE“. Pozivlju se sve članice družstva „Zore“, da nefaljeno prisustvuju u nedjelju 14. t. mj. mjesečnom sastanku u Kat. Domu. Sastanak počinje u 4 s. Iza sastanka biće blagoslov i kratki govor preč. duhovnika u crkvi sv. Ivana.

KOMEMORACIJA DRA ANTE STARČEVIĆA. U nedjelju 7. t. mj. sva hrvatska društva u Šibeniku prilikom 41. godišnjice smrti velikog pokojnika priredila su svečane zdušnice u crkvi sv. Frane. Iza zdušnica u samostanskom dvorištu održao je komemorativni govor g. Nikolić Vinko.

BLAGDAN SV. JOSIPA slavi se na osobiti način u crkvi sv. Frane. Ujutro u 5.

s. biće lekcije. U 6 s. pjevana sv. Misa. Zatim slijede svako pola sata tih sv. Mise. U 10¹/₂ s. svečana sv. Misa. Popodne u 6 s. propovijed i blagoslov sa Presvetim.

ISPOVIJED VOJNIKA. U prošli ponedjeljak, utorku i srijedu svi vojnici cijeloga šibenskoga garnizona obavili su uskrsnu sv. ispovijed i sv. pričest u katedrali.

BISKUPSKOM ĐAČKOM SJEMENISTU darovao je vlč. don Srećko Pavić (Zlarić) Din 10, da počasti uspomenu pk. Ivana Milin. — Uprava: najljepše blagodari.

U FOND NASEGA LISTA doprinijeli su: Da počaste uspomenu pk. Marije Milošević: Radić Grgo Din 20 i don Ante Radić Din 10. — Da počasti uspomenu pk. o. fra Mate Stošića: Don Ante Radić Din 10. — Uprava harno zahvaljuje.

„VATROGASNO VEĆE“ ILI TACNIJE „PLES“ u noći od 6. na 7. t. mj. priredila je mjesna vatrogasna četa. Po pisanju novina ples je uspio iznad svakog očekivanja. — Ovo je prvi slučaj u našem gradu, da se u srcu korizme priređuje jedan ples u jačem stilu. Zao nam je, da se na tako laku ruku ruše zdrave i korisne tradicije našega grada. Osobito nam je žao da su inicijatori plesa bili oni, koji bi po svom položaju morali biti čuvari vjekovnih zdravih tradicija našega grada. Protestiramo!

će Vam pomoći da opet postignete zdravlje pomoću ljekovitih svojstava bilja.

Ne budite neprijatelj sami sebi! Oboljenja kod mijene i boli kod mjesečnog pranja (menstruacije) ublažit će HERSAN čaj.

Šmeta li Vas gojaznost (debljina)? Želite li biti vitki?—Onda možete upotrebiti HERSAN ČAJ.

Zašto da trpite boli kod reumatizma i kostobolje (gibt) kada to nije potrebno. HERSAN ČAJ je sredstvo koje Vam može olakšati muke HERSAN ČAJ pomaže kod arterioskleroze hemoroida (šuljeva).

Zar zbilja ne znate da je HERSAN ČAJ kod oboljenja želuca, jetara i bubrega dobro sredstvo.

HERSAN ČAJ dobiva se samo u originalnim omotima u svima ljekarnama.

Tražite besplatnu brošuru i uzorak kod: „RADIOSAN“, ZAGREB, Dukljaninova ul.1 Reg. br. 19834/1933.

Hrana daše

NOVI „PROROCI“, KOJI OBILAZE HRVATSKOM. Hrvatskim mjestima obilaze sve više i više, i to od kuće do kuće nek zaćudno ustrajni prodavači knjiga, koji ka zuju napamet čitave rečenice iz Sv. Pisma govore da su pravi kršćani, a neće se prekriziti, niti ući u crkvu ili poštivati svete slike i kipa. Oni govore zaneseno i vješto nuče knjige uz sasvim niske cijene, pače često daju te knjige i badava. Oni traže nalaze sljedbenike. A jer tih „novih proroka“, kako se oni sami nazivaju, ima mnogo i rade neumorno, valja za vremena i točno poučiti vjernike, što su adventisti. — Knjižicu „Adventisti“ napisao je svećenik Ivo Kokot, koji je u svojoj pastvi okušao i proučio rad adventističkih propagatora. Knjižicu je izdalo Društvo sv. Jeronima u svojoj dinar-stampi. (Naručbe: Jeronimsko Svijetlo — Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. Cijena 1 dinar. 10 kom. 7.50 dinara). — Kratko i spretno pisana knjižica daje sve ono najglavnije, što vjernik treba da zna o adventistima, a onaj koji hoće radiji protiv krive nauke o adventističkim propagatorima. Glavni naslovi te knjižice jesu ovi: Novi proroci; Mesije najnovijeja zavjeta; Farmer Miller i sestre White; Agenti s knjigama; Sta hoće ta nova vjera; Kriva nauka o bibliji; Subotaši; Zašto se ne križaju; Adventisti šute o Blaženju Djevici Mariji; Što adventisti uče o krstu, ispovijedi, sv. pričesti i t. d.; Adventistička ženidba; Goje su mrtvi; Lozinka; Popovilopovi; Adventisti — ti su čisti.

PREČ. GG. PRETPLATNICIMA „CIVILTA' CATTOLICA“. Budući da uprava revije „Civilta Cattolica“ ne može ujedamput pribaviti intencija za sve pretplatnike, to upozoravam preč. gg. da ne čitaju na intenciju uprave, dok im pismeno pojedincima ne saopćim dotične nakane. Tko bi želio pretplatu namiriti gotovim može to učiniti preko potpisanoga sa godiš. 150 Din ili 75 polug. (uključena poštarina). — Petar Šperac, posjednik i povjerenik „Civ. Catt.“ — Split, Dubrovačka 5.

MARSAL MACKENSEN ZA KRŠĆANSKI ODGOJ NJEMACKE OMLADINE. Maršal Mackensen u jednom svom govoru njemačkoj omladini među ostalim rekao je, da svatko zna, da će jednoga dana doći oo obračuna s bezbožnicima. Za tu borbu njemački vojnici moraju biti spremni moralno i materijalno. Njemačka će se vojska najbolje spremiti za tu zacaću, ako njezina omladina bude kršćanski odgojena. Svaki njemački vojnik mora biti dobar kršćanin. Stoga on želi, da se njemačka omladina odgoji u kršćanskom duhu. Ovaj govor maršala Mackensena karakterizira stanovište njemačkih vojnih krugova, koji su odlučno protivni t. zv. novopoganstvu, koje preporuča g. Rosenberg.

POSKUPLJENJE TALIJANSKIH NOVINA. Od 11. t. mj. cijene svim talijanskim novinama povišene su za 50 posto.